

Foto: Dražhen Lapić

ANDREJ ALILOVIĆ

Da je Valipile manje samozatajno, Puris bi već bio njegov

Proizvođač jednodnevnih pilića, stočne hrane, pilećeg i purećeg mesa iz Dugog Sela vjeruje da će Purisov Odbor vjerovnika uskoro odlučiti da je njegova ponuda za zakup proizvodnje u Pazinu ipak najbolja

piše **EDIS FELIĆ**

www.briefing-mediji.hr

Skupština Purisa u stečaju trebala bi se sastati 2. srpnja i ponovno odlučivati koja će od dvije zainteresirane tvrtke, Geneza ili Valipile, uzeti u zakup proizvodne pogone pazinskoga proizvođača purećeg mesa. Valipile se ne miri s odlukom Odbora vjerovnika iz svibnja, koji je procijenio da je Genezina ponuda bolja, tim prije što je Odbor zasjedao bez predstavnika Hypo-Alpe-Adria banke, koja ima daleko najveća potraživanja od Purisa. Valipile je tek tim sukobom s Genezom u vezi s Purisom došlo u žižu javnosti, iako su na tržištu jednodnevnih pilića i stočne hrane prisutni 23 godine, a u zadnje se vrijeme bave i proizvodnjom pilećeg i purećeg mesa. Tvrtka je, reklo bi se, pomalo samozatajna, što je stil obitelji Belko,

ponajprije vlasnika **Borisa Belka**, koji je u tvrtki zadužen za sve, ali je fokusiran na tehnologiju gdje je i najstručniji. Primjerice, sâm je povećao stupanj iskorištenosti u tehnološkom procesu za tri posto u odnosu na ono što je garantirao proizvođač inkubatorske tehnologije.

Predujmom je jeftinije Zbog inzistiranja na privatnosti Belko je za izvršnog direktora odabrao **Andreja Alilovića**, koji nam je ispričao da Borisov brat **Igor**, inače komercijalni direktor, ima isti nastup prema javnosti. Valjda i zbog toga, a ponešto i zbog djelatnosti, marketinško oglašavanje nije im jača strana i na tome će morati poraditi ako ne žele da šira javnost o njima sazna samo u situacijama poput ove u Purisu. Tvrtku je osnovao njihov otac **Josip** najprije kao kućnu radinost proizvođači jednodnevnu perad kapaciteta 2000 pilića na tjedan, a 1994. posao je prepustio sinovima Borisu i Igoru. Boris je osnovao podu-

zeće Valipile i krenuo u unajmljenim prostorima. Valionicu i tvornicu stočne hrane s najmodernijom tehnologijom sagradili su u Sesvetskom Kraljevcu, gdje su od 2001. Uvođenjem vlastitih roditeljskih jata najboljih genetskih linija, priča Alilović, dostignut je sadašnji kapacitet od 400 tisuća komada peradi na tjedan. Prodaju ih poljoapotekama, veterinarskim stanicama, privatnim uzgajivačima peradi, a imaju i dobru suradnju s tvrtkom Gala, koja proizvodi konzumna jaja. Za njih proizvode koke nesilice. Unazad nekoliko godina proširili su asortiman na pileće meso, koje su najprije počeli proizvoditi do 25 tisuća komada na tjedan, da bi unazad godinu dana zakupom Purisovih pogona proizvodnju povećali na 45 tisuća komada na tjedan. Najveći su kupci njihovoga pilećeg mesa Lidl, Kaufland te Spar, za koji rade robnu marku S-Budget.

- Uvjeren sam da imamo daleko najkvalitetnije pileće meso u Hrvatskoj - tvrdi Alilović.

SWOT ANALIZA

SNAGA

- najsvremenija tehnologija valionice i proizvodnje stočne hrane
- mnogo dobrih i pouzdanih kupaca
- velika vrijednost tvrtke

PRILIKE

- zakup proizvodnje u Purisu
- izlazak s piletinom i puretinom na strana tržišta
- ulazak u vlastitu maloprodaju

SLABOSTI

- samozatajnost i nesklonost oglašavanju
- oslonjenost na domaće tržište

OPASNOSTI

- rast nenaplaćenih potraživanja od kupaca
- propast dosadašnjih ulaganja u Puris

Iako su to sve robne marke, Alilović veli da zauzimaju 11 posto tržišta pilećeg mesa te da očekuje daljnji rast. Uz povećanje proizvodnje uspjeli su smanjiti troškove. Tvornica stočne hrane koja je puštena u pogon potkraj 2004. svojom tehnologijom omogućuje angažman samo dva radnika po smjeni. Valipile smanjuje troškove i to tako da svake godine u studenome kupuje sirovinu za stočnu hranu za sljedeću godinu plaćajući unaprijed, pa je i cijena povoljnija. Više od 50 posto proizvedene stočne hrane koriste za svoje potrebe, a ostatak prodaju malim farmama i apotekama. Stočnu hranu distribuiraju i kooperantima, njih 50, na čijim se farmama odvija 70 posto pileće proizvodnje. Kooperantima osiguravaju i veterinarske usluge. Roditeljska pak jata sami kontroliraju u zakupljenim prostorima jer, objašnjava Alilović, njihov je uzgoj vrlo osjetljiv. Kooperantima se na vrijeme plaća, a moguće je da će ih trebati još poraste li proizvodnja.

Varijanta B u Dugom Selu Lani su uložili pola milijuna eura u vozni park, ali zanimljivo je da je prošlogodišnji angažman u Purisu zastavio njihovu investiciju u klaonicu kod Dugog Sela vrijednu deset milijuna eura. Dosad su tamo uložili 26 milijuna kuna, riječ je o natkrivenoj hali površine deset tisuća četvornih metara golih zi-

dova. Alilović kaže da nastavak investicije ovisi isključivo o tome kako će se završiti priča s Purisom. Dobiju li pravo na zakup, a u što su uvjereni u Valipiletu bez obzira na prošlomjesečno stajalište manjeg dijela vjerovnika, nastavila bi se aktivnost u klaonici i pakiranju. Za dvije godine pak, poslože li se stvari, može se očekivati da Belkova tvrtka i kupi dio Purisa, tj. bez tamošnje tvornice stočne hrane. U suprotnom, nastavit će investiciju u Dugom Selu.

- Tad nema razloga da i dalje radimo s Purisom, a što se tiče nedovršenog objekta, vjerujem da ćemo ga se lako riješiti. Kvalitetno je građen, a iskoristili smo i stanje u graditeljstvu i mogu reći da smo sa Zagorje Tehnobetonom vrlo povoljno pogodili njegovu gradnju - kaže Alilović.

Valipile je u zadnje tri godine investiralo 4,5 milijuna eura, od čega u Puris pola milijuna kuna. U rujnu će otvoriti vlastiti maloprodajni lanac s brendom Pile moje na tržnicama u Karlovcu, Sisku i na zagrebačkom Kvaternikovom trgu. Do kraja iduće godine planiraju otvoriti ukupno 20 trgovina na tržnicama, u kojima će se prodavati proizvodi Valipileta i Purisa. Tvrtka za sada svu proizvodnju prodaje na domaćem tržištu. U posljednje vrijeme pokušava naći izlaz na tržište EU, pa se već vode pregovori s Austrijancima, ali to su tek prvi ozbiljniji koraci u tom smjeru. Alilović

veli da nigdje neće ići grlom u jagode, politika tvrtke otpočeta je bila takva da se išlo korak po korak, pa je tako i s izvozom. Uostalom, peradarstvo je jedno od najjačih hrvatskih aduta i domaće je tržište pokazalo da ima potencijala.

Poremećaj na tržištu Rezultat takvog poslovanja vrijednost je imovine tvrtke, koja se procjenjuje na 90 milijuna kuna, čime Valipile jamči za zakup Purisa. Imaju više od stotinu zaposlenih, od kojih je desetak visokostručnih kadrova i u čiju edukaciju tvrtka konstantno ulaže. Lani su ostvarili prihod od 148 milijuna kuna, što je pad u odnosu na 2012. za šest posto. Do lani prihod je stalno znatno rastao, a Alilović kaže da je razlog tome poremećaj na tržištu u Europi, koji se odrazio i u Hrvatskoj, kao i promjene u njihovoj unutarnjoj organizaciji poslovnih procesa. Dobit koja je rasla prethodnih godina također je pala, pa je tako u 2012. iznosila 10,2 milijuna kuna, a lani 2,5 milijuna kuna. Razlog su investicije u koje se tvrtka upustila, a i inače, kažu u Valipiletu, dobit se svake godine reinvestira. Potraživanja od kupaca rastu, a zadnjih dvije godine kreću se oko 24 milijuna kuna. Također i obveze prema dobavljačima rastu i lani su iznosile 10,6 milijuna kuna. Uzrok rastu potraživanja i obveza dijelom je kriza, a dijelom rast proizvodnje i širenja tržišta te suradnje sa sve više kupaca i dobavljača. Prilično zanimljiva tvrtka s obzirom na to da je jako teško doći do njenog vlasnika. Alilović kaže da s vlasnikom Borisom Belkom, koji iako ima viziju, zna katkad ući u raspravu kad su u pitanju projekti i politika tvrtke. No Belko nije čovjek, kaže Alilović, koji će tek tako presjeci i donijeti odluku. Nastoji imati većinu rukovodećeg kadra uz sebe, spreman je i popustiti ako tako nalaže situacija. O važnijim pitanjima te o politici tvrtke raspravlja se i izvan prostorija u kojima sjede rukovodeći ljudi. O ponudi za Puris od takve tvrtke raspravlja će Skupština, ovaj put u punom sastavu, tj. s predstavnikom Hypo-Alpe-Adria banke. Alilović je uvjeren da je toj banci u interesu prihvatiti bolju ponudu i smatra da je to Valipiletova. ■